

1
4

73771

I 14

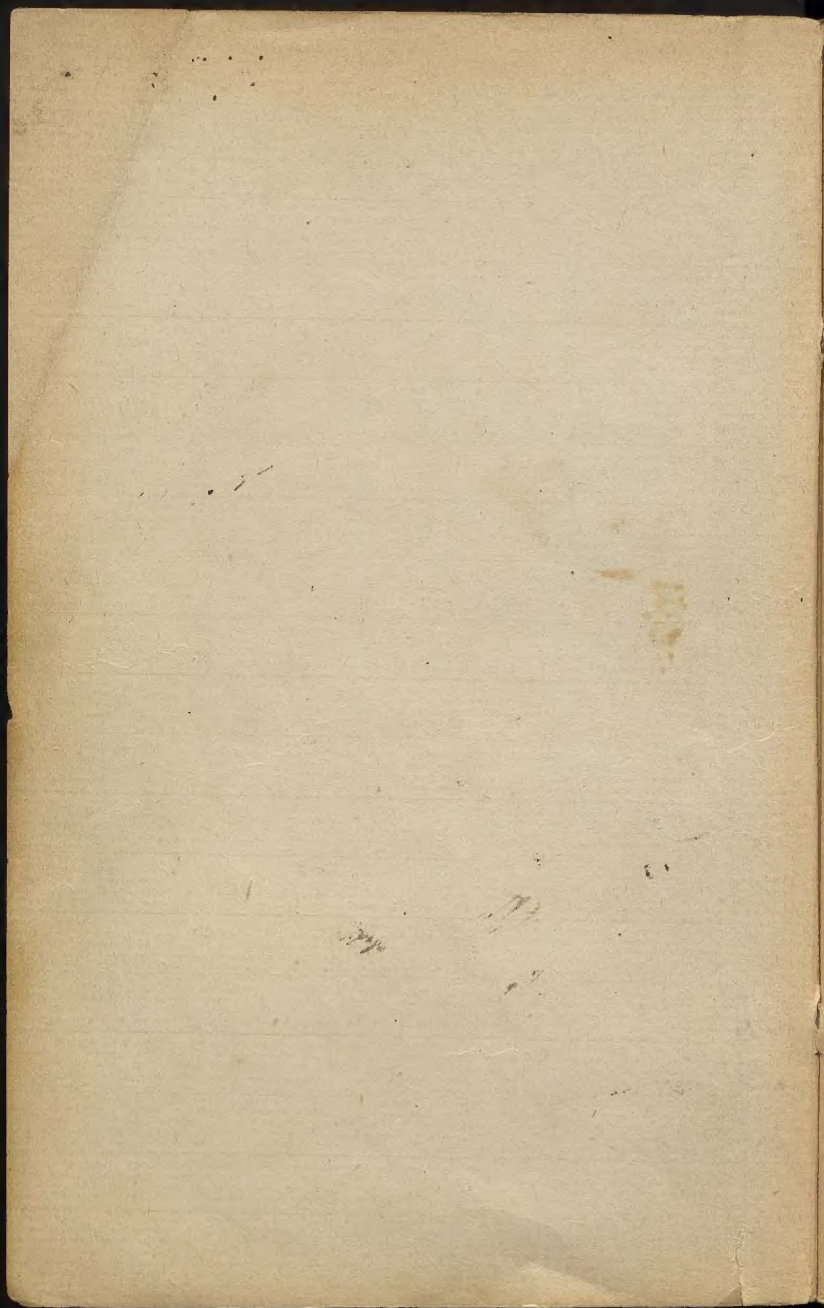
1010 1010

0, 20

1

N. 904

Co

Th

after

Prad

Le

Je

St

Per

Gre

un

Mar

Le

Lu

De

Je

au

Li

14

100

wash
of
the
the

Kraków 29/III 1904 r.

2

Spotkałam się na ulicy z niekim
Stenci. Chciałam pokazać go tak
s. z. imię. Zamieniłam z nim
parę słów. Trudno było mówić.
Chciałam wiedzieć sama co wypro-
wadzić, aby go nie zabrakło,
aby mi nie brakowało. — Czy
należy wyrażać współczucie i
jak je wyrażać? — Gdy cię
dotknie exdowicka — exdowick
mi nigdy do pomocy nie jest
w stanie — tamte myśli wciąż
dręce, ból, wciąż żyje. A
z drugiej strony w sercu łagodny
jest jakiś doświadek, jakiś
ciepły — mówi się właśnie porażka
Aruba.

Jarwin k przeczytać Komisarzu do ge-
ologii: „O tworzeniu się górnika przez dła-
talność rwałów.” —

30 sierpnia.

Stwierdziłem, że przyroda mojego życia
jest brak zdrowia. Ciężkie cierpienia
fizyczne wprowadzają moje stałe acow-
ny w stan wiecznego kołysania się, w-
łania, niepewności. Nie wiem jak
z organizmem moim chce być nie-
tępo, nie wiem jak stan-
ję oddziaływać na psychikę
moją. — Od czasu do czasu staram
się wciąż siebie w ćwiczeniach op-
rę, pragnę pokonać czynności
mojego fizjologicznego życia,
aby przez to uścisnąć sobie ~~całkowicie~~ ^{całkowicie}
nie. Szadko mi się to jednak udaje.
Chcę przeto ogłosić sobie niecierpi-
wość na samą siebie, że się stała

jidynie relata do pilyguowaiu
kwasnego ciada. 3

30/ru Izwiekadam iij spual oswi-
le i simewi dawny mii praeke.
Izwiekadam iij ^{praeke} ~~praeke~~, iij tal
cudat do mnie, iij ^{36 9. 10} praeke iij
dawac praeke, ^{36 9. 10} Pracy u mniych mii
to podostatkiem. To praeke mii dy
ciani cigikij. mii iij mii tego bra-
kowi, a cudat iij pokrywdrone
iij iij i dalzym cigu mii iij kaplat
praeke dawac drobne podostatkiem.
Ogromnie mii to praeke. Cigi
jidnak, iij mii jistiu perpo'sediu
omnia. Nima jistiu mii jidynie
iij mii brak bydo iistiu jak
tej kobiecie w iyciu dopomo'de.
Umarada, podobno, z suchot. Nima
jidynie rarie ze strachnego praeke
ciani w iyciu. Pamietam, iij

się kiedyś o miły mój obrot,
iż rada była śmieć jednego dnia,
bo jej talwie było na otworze
włame i dżoga prostałych rapra-
cować. — Strachue, okrutne, pro-
razące stonki kycia. Be-
jaks' wymyślone przez człowieka
prawa i dżo dżogocze mu kycia,
wypracować uczucia, wykrywać
iż pojęcia. Okrowiek już
jak w porzuci — co chce zło-
ze na powiedroć otworze, w-
dech racerować — przychodzi
jedna, druga, konsekwentnie
pływa z niego brzoja fal
i zalewa go, zalewa...

Jakże inny wygląd zewnętrzny
i wewnętrzny — wytwarzają różne
warunki, w których już człowiek
rozwija. Ktoś miernie często dopro-
wadza już do tego, iż się zupełnie

1854

10
10
10

10
10
10

10
10
10

rozumiem niepodobna, wydaje się⁴ że
różni ludzie rozumielić są z różnej
kłępcini gliny. — Chciał pewną godzinę
na razie wpaść w ton, rozumiem tego
practuewa - o ile odcywiście nie jako
smy bardzo siebie bliscy. — Gdy ro-
zmauiam z robotnikami, Chłopek,
mierz czasu ciężko myślę pracować
zanim robotom stać na jego punkcie
widzenia. To ostatnie noży mi się
jednak. Kogole - nie wiem, czy
przypisać to mam mojej intui-
cji - dość łatwo stać na gruncie,
z którego wychodzą rozmawiający
z mną. Dawniej układało mi to
nawet w broniem wstaniego koana
Dziś - z wizeruj jakby oddali pa-
try na przeciwnie, - mam do-
perceplekły przed sobą - i wy-
raznie mają widać - a jego
całość odwrócić może. W każdym

jidaak naxie. Ta pierwsza udołności
moja strzeże mnie od bezwzględ-
ności, czego, dodaję nawracając,
ładaję niekiedy. —

Gdzie się wtrócić bieda, bieda,
niepewność, nieświadomość.

Czarno, ciemno dookoła, — a ludzkie
twarze idą w bezbrzeżnym procho-
dzie, a serca, a dionie ramię
się o niedostatek, albo widziałem
~~bardzo~~ rewolucję nasze krawędzi.

— Swoją drogą my nie należymy
do bardzo uprzejmych ludzi. W
stojątku klas równych sobie (stoa-
gólnie uprzejmowanych) wystę-
puje dość wyraźnie cechy zawa-
żniejszej uprzejmości. Jedną „pau-
dącej” wskazywać będzie w ager
kwadransu pierześci mijsce
przy stole lub siedzenie w powrocie.

lecz postuchajmy jak mować bóg
do starców: Marynie daj (wzr)
gdy prosić cię / — a ton! 5

Gdy po kilku wiekach sumować
~~też~~ ^{niegdyś} porobek naszych czasów, mu-
 nam, że ludność naszego państwa
 będzie nie tylko czymś podzielnym bo-
 gactwa, nierównością stanowisk, wpo-
 wów, zaszczytów, — ale głównie
 nową różnicą wykształcenia ~~razu~~
 jednostek. Toć wskutek tego ~~razu~~
 czynniki ludzkie ^{między} się ~~po prostu~~
 porozumieć ^{nie} między sobą nie mogą,
 ten patrzą na kwestję ~~jak~~ ^{inną} ~~istot~~
 naukowego — ten ~~inną~~ ^{inną} ~~widem~~
 ten ~~inną~~ ^{inną} ~~lego~~ ^{inną} ~~okaziska~~ ^{inną} ~~przed~~ ^{inną} ~~ja~~
 kto ~~stojący~~ ^{inne} i ma przed sobą
 dwa najodmowniejsze punkty wide-
 nia. — Chciałoby wiadomości
 potrzebnych precyzyjnie i kto wykazał

conemu człowieka - jest more s.
wielka - ale wydaje mi się ta roz-
różnina melody uwymanej. Widać
być dla potrzeb tak przygotowania
^{schematycznie} nauka - aby ja przyjąć mógł
w dawkach normalnych, nie por-
ciągających mózgu. (?)

Stwierdzić mi się smutno robiąc
myśl, jak reorganizację mała - my-
ślenia i tzw. inteligencji uważamy
właściwie życie i potrzebę jego wina
obecnego i przyszłych uodocznienia.

O przyszłych mówić nie warto! Lec-
terae, teraz nawet mimo pewnych
oryginalnych ustawa - jakże się
jest daleko od wszelkiego cięcia
prawdy. Wzamy literaturę: opci-
wobolinka, kłopot, opci byle jakiego
go mianowicie. To jest wda-
nie typ, lub wypadek nadzwyczaj.

oraziny, wyjętek. Tu lub tam
po tematy są brane — a ty nie
milionów tysięcy straszone. Ta-
kie miliodanie najróżnorodnie-
szych powiślań losów. — 6
et brode tego wyrzekający fi-
kcy i fikcji afektużymy.

Grete, chciałam i to jeszcze
poruszyć, a tak mi się nie raz
dziwnie boleśnie, ironicznie i za-
cynicznie prawie graczem wydają
poruszenie ^{nowej} kwestyj pro-
literackich. Bieda są jakis' tematy
robić ^{brzydki} ~~brzydki~~ powieści, ^{można} ~~można~~ poezję,
samemu sypić się tem dziełem,
nawo' je chłopa... Secz tych mi-
nych, jakże nieimeowne mało...
Po za nim są jeszcze "tanci"
o temata doktorayli, a dzieła
nie knaże, knac nie bóg...

Tylko po nich życie maćdug do
waleu raz, drugi, tylko ono in-
rany zadato... a jak literat wa-
czyt przyjeżdż, robaczy, opisac.
Cz jeśli to aczymś dobre - kory-
socy mu przyknaż: ach, abier-
ma silne i prawdziwe pocucie
ból - "Pocucie!" - a ból sam,
a właściwe odrocie tego bólu nie
na jego spado plecy. - I dozna-
je wracenia, i są pan autor ba-
cuje tym bólem jak kto inny
krajobrazem ciekawym, oryginal-
nym, ściwie oświeconym.

---

2 Wresnia 904 Kraków.

Prucryptam zysć biografji: listów
K. Darwina. Książka ta silne na umie-
sprawta wracenia. Okładam przed sobą
całowiska, którzy tak namigłnie u-
kochać naukę i pracę, i po na nim

mało innego świata widział? Był to
ekstrowek, który nie tylko nie pracował
lubieć ale i umiał. Cóżto, w życiu
złodził się rozumnem. Czasem, może
był m. kawałek, i wcalek jedno-
stronności pracy i przeważnie rozwoju
umysłowego (kajnował się wydzeknie
z prawdziwą żywością naukami fizyki
i indukcji) rozum ten schodził na
poziom rozumu. Darwin nie za-
wsze pamięta o tem, i wzmiesć
się można do punktu widzenia
najogólniejszego, filozoficznego,
ogarnęć wrokiem świat na
ekscyta najwyższego.

System Tayota. Kształcenie woli
19 września 901. Krasno.

Cie wiem czy to jest jedna z cech na-
szych narwowych, i to, nady wśród
siebie widziemy i... narzekamy. Na-
rzekamy tak, i aż nam życie zgodzimy.

je, i że tym innym obcydźmy się
cie. Po nad to nie wiele umiemy. Ode
umiemy krymć najwężniejszej rzeczy;
pozyczymy z tego wyść, ~~co do~~ ^{do} ~~z~~ ^z ~~z~~ ^z
jego Dniepr i na tej zasadzie le-
żącowa szukać. — Dwieci są
to dla tego, że myśleć nie umiemy.

W rzeczywistości najgłębsze, najważ-
niejsze ^{postępowania} przychodzą naj-
prostsze. Ode odegrzając tu roli
względny i względny pobocze, bez
tylko rzecz sama kryta, gdzie
odkryta i rozkumiona (niektórzy w
zinnajum). —

Życie jest oceanem o nieskończonych,
niezmierzających, przepływających i oddziaływających
złoty w różnym kierunku. Ode
na te fale rzucić się będziemy, nie

znajsc żadnego środka, któ'ryby nam
pomógł utrzymać się w równowadze
po nad wszelkimi przeciwnościami tych zł.
Świech do takich wiadomości nie
sądzimy. - Jedyną możliwością
jest tylko wybrać dobrowolnie &
wyrozumowanie, upodobać - jeden
kierunek - i jego trzymać się w ścisłości
& nie odwracać po za siebie głowy,
gdy chcemy coś uszyć coś zrobić
tak. Nie patrz na przekierowanie się
tej obrotowej masy wód, na
te pojawiające się topiele, czy
słomki. Płyni z prądem, który
obraci, walcz & przewyższaj,
kt. ci na brzoje staje, barykady
się & się, która cię z wst. obrotu
brzoje sepcyjnie probuje. ?
(Recepta na cżyn.)

Bez troski jest życie tego, kto
ślepo idzie za przepisami innych.
Lecz mięk mi już tylko sony stworzone
mięk dojrzewają, która kochała się
swoją prawą przepisaną, karmyła krowy
Czaję - a niepokój życia i siły ^{wlegadliwy} ~~niepokój~~
do jego drzwi. — Chwilety, jak dają
wnie mało jest tych, którzy nie
spadają z rożna. —

23/IX. Żył już roślina, czy mówi czy
odczuwa nawet rzeczy ogólne, spo-
tękane — należy jak najdalej od nich
niezależnie wstąpić, szukać najcięższej
miany.

26. Stwierdzić już należy przesyły we wzry-
stki. Ona bowiem prowadzi do $2\frac{1}{2}$
ślepienia, do jednostronności, aż
dojdzie już do międzychamie ciążnego
K₂cika, a Adrego $2\frac{1}{2}$ potem wcale nie

^{Łatwiej}
Świat ~~wyprze~~ nie można. 9

Utrzymanie się w równowadze jest ca-
łkowicie mądrością życia. Mądrością, nie
w tem znaczeniu, byśmy życie ster-
ować mogli w ręce i przewo-
dzać nim, — lecz mądrością gdzie-
to jest niepodobieństwo, lecz
mądrością w tem znaczeniu, że
cokolwiek przymiemy życie — przymi-
emy jako konieczność i że te
konieczności dopiero coś przymiemy
będziemy.

Jak miernie łatwo, jak nie-
podobna wykryć strony jedne-
go przedmiotu zobaczyć. Ale tego
nie spieszmy się z wydaniem sądów.

1/1. Oni konwalem rozwijając się w sobie
ambicji, gdyż jakbyby mi ona oczy

nie umiałabyś potoczyć na świat
ani odzwisać zjawisk jego. Chy-
ba jedynie świadomość wolna mi jest
dla pewnej, wartościowej radości
z samej siebie. —

[illegible]

I Chłapania lubo nie śmieć się
 sobie podobna. Tu, tam, owicie do
 strzegacie gąsienki, kwiatki, liście, jak
 — przykrymiesz do własnego domu
 — jakbyś niegdyś rodem byś, — do
 innych sąsiadów i do przodu
 — tam jakbyś niegdyś w swoim
 koniu wyprawy. — A ty, co
 poniesiesz do przodu, w rękę
 le, w rękę, w rękę, w rękę
 je słownością tych wód i wód
 ślady kładę. —

22/X 904 Do Helenki. 12

(Poniedziałek, gdy natchnęła myślenie
tę gorącą

Tę duszę spieć się, a mój
słoty serce byłoby

I chłodzić się, drżąc na mrozie
głęboko

I rozłożyć się w mój śpiący
włosy

I rozłożyć się świt, jakby na wprost
złoty, błękitny...

Chcę serce twoje wstąpić - prze-
budzić się śpiący,

Wspomnienie, wprost świadoma, jak
iśkra kłęjące

całe życie z popiołów ~~znowu~~ ~~znowu~~
żółte, gorące.

I kto popioły traci - zagrozić
zmarłemu

W atchmian prajdnie godnia
pore odbricnia, poromnie
nastanie duciu kmytuy
~~z atchmian odbricnia~~

at taki jak mowca
nie cie nie rubei jui w
spisacj gtebnie

~~W atchmian prajdnie godnia~~
Cine cie rubei gwiakdaj iure
caca z mowca

~~W atchmian prajdnie godnia~~
~~W atchmian prajdnie godnia~~
~~W atchmian prajdnie godnia~~
~~W atchmian prajdnie godnia~~

~~W atchmian prajdnie godnia~~
W atchmian prajdnie godnia
W atchmian prajdnie godnia
W atchmian prajdnie godnia
W atchmian prajdnie godnia

Sta je wielki ludnie koturn
 Liry swoje notacuje
 I grae na nich rap, rap, rap
 I bęgi z innymi rancem spetam.

Sta dźwięki na pich pich
 Strony dźwięki super dźwięki
 Ja przychodzę słowami ^{rozcina} ~~rozcina~~
 Łotki piosenki chęć samca i
 Lekt nie umiem

Ja nie umiem piosenki i słow
 Węz i umiem, upokoruję
 Przed wielkimi, przed miastami
Co mi gwiędą byli eam

12/ XII 904. Jeden za drugim następuj-
ącym - nie zważając nawet świadomości
siebie i dopiero teraz, dopiero waczem
stała gromada Człowiek woych - budują
gmaech takimi jak naszymi sty-
łem wzmocnionymi. W gmachu ady-
lują się kolumny, okady, ściany
podstawy ~~stare~~ ^{nowe} układające się
razem w harmonijną, doskonałą
Kontak, a lecz gdy się do siebie
jasnych, przewodnich planów -
które w przestrzeni kierowały
zestawieniem tych wszystkich rzeczy
zobacz - nie znajdują się ich.
Był materiał - Spajającego cementu
nie było. A jednak gmach stał się.
I dopiero teraz gdy silny, średni
rony, śmiatły stół - odnajdują się
na łozikę jego, widzi wyrażenie
planu jego - odzwierciedla jasno, sty-

lowość jego budowy. —
 Drobkie my pytki budownicze
 wrypcy — a jednak mro'wera,
 nie raware i'wriadune pracę
 potra'ne manoximy i'wistynie.
 I'wistynie to pedne z' w wro'ku
 maxym dy'ratyno. Ale jakie z'ro'z
 amiesci'e w nich j'it'esny xodlu'
 tego wro'kiego boga, co nam
 w miodu'ci'nych latak tak sorpic
 nad pier'e, tak caly c'wiat my
 pednas — ces'ny w od'piciu na
 dy'ch oczu na n'ise bazi' m'ieja
 m'e m'ieji. — Wcholi' do'wradosi'
 — by' on sz' kumie'ra — ale ra
 to i'wistyna — klor'zomy wy'paci'
 j'it' wro'ka; p'ieku'a. Trubku
 te'ly w'posro'd' ofocrenia, w'posro'd'
 w'sp'mieniu, o'zro' do'wradosi' w'p'ly'fio'a
 w'asnej — bozka nie'k'u'w'ego, nie'

niektuż, a mówiący sobie re-
sponsum, — którego umiesci-
mam się gdzie na irozkowym,
najwidniejszym odłamu.

Oh mladosti gojna, bezmerna,
O labe tyja, sručajice vód j'abek,
Kotroik sta usmerenja pozaru.

12¹⁰ - 1/2 tme, w których czuje poezję
- prawdziwiej niż w rzeczywistości i ludności.
Wtedy patrzy, że w śmiechu i łezach,
badam i grający promień słońca czy
ekstremnego światła na postaci jaskini
- i otom wprowadzając w świat
najprawdziwiej - na dno głębi, na
same sekrety. Wtedy czyny i rzeczy stają
podobnie czynów i dostrzegam, - czuję
myśl - i to te myśli ukryte uczucia,
jak szeroka płaskość na kontencie i
przedemną ciłość wrażeń; jak

A 4.

świeżłana tafla niżoce i brygacy
radość. —

Jeść dnie inne, w których na moję
myśl, na moję wczę spadają ciębie
męnoście słowne obmury. Głównie
włencas wstomona w jakeś cięcie, nie
rozemnaż skorupę i darcenie wzmę
mieś się iu w robie, darcenie natrę
cisty — by wyjście adudec. Odrusona,
współmarowa bę na dnie mojego
ciennego wzięcia i tylko w
tej ciennici z moich własnych wczę
spdyrają Ty brygacyce. Ty le
tylko mam światła, co w tych
trak iu zmiesci! —

Znam gładkie jezioro wody błękitnej, ci-
łone

Jive - jakby dremigie bez nieporuszone
ładnym wiatrem przesłane,

[Scrytaje : Trwonienie sił Kobiecych
Ellen Key.]

Doznała jest ta Ellen Key: Dziel-
niat na dwie nierównomiernie war-
stwy: wyższą = mężczyzn, niższą = Kobiet
i na gwałt chce cały ród kobiecy do
tej niższej ~~nie~~ wpackować.

Jedno mi się tylko w E. Key podoba:
to jej ^{osobista} niesłychanie naiwna i szczer-
na reakcyjność i śródory i faworyzacja
jej umysłu nad prospołec.

Wszystko tak mało jest takich, co exco-
rre'je i ocenił potrafił. Wyprosić
spowiedzi podobnej wyśmacha, chwalić

15

bedrie' pozornie' j'j' uverose' i' po-
zytek - a na boku ~~sedle~~ w kudy
s'j' smac' pockare'.

17th
A co' mam z' t'j' miłos'ci' cry-
ber tej miłos'ci' crynie' ?
Co' mam crynie' ?

Jak j'akie' d'gine' zamku'z'te' reury
stlich' stron' c'asny'ni' s'cisnany
puery, kucry, choe' s'j' spali; p's
mieniem' bucha...

Rossadi' maoy, - rozb'je, v'ole
j'j' s'j'
y' m'encas' mai' byé
y' t'wac' bedrie'...

Cha Cha; ...

p'omnem' t'wac' bedrie'...
Tam' g'drie' w'ieje' w'icher, g'drie'
z' t'm'm' s'p'lywaj'z' strawne'ie
w'od' ch'odny'ch

Cha... cha... mai' w'od'e'
p'ndew'ny'ch

Czek! słajcie mi' Jurek-bratni
okłamiśka, Jurek-bratni mi-
łość! Jurek-bratni cud!

Stalibyśmy - uaxt krawę Jurek wyco-
pij skady - ten górcieś w prokucibie
- i ręka w ręce - a bicia serce kordem

Pakobyśmy na świat!

Na świat cały, na ziemię całą
na małenki i na najwęższy!

Na przewijające się widnia
śmierci

i na wpoświadome uśmieszki
Jurek

A na ten cały ból co oplat
światy i ludzi!

Ręka w ręce, szukajcie wra-
jinnego serce bicia.

- Cieszyłobyśmy...

Seruli... po wrocl ten cady swiat
 na skony atach s'idy wstanej
 prosiptokij,
 a czerpajcej pokoz swaje
 z wewnetrnych mocy
 z tych snos-co przed nami
 idy
 z tych maren co s'iz ze na-
 mi roztocza
 z tych bezknot kurdajacych
 idkosa
 z tych rozczepionych nadei
 zawartych w nas
 z tych miedziedziowych przepai
 ktore s'iz w nas kraye...

Kosam-grosam najpremielniej
 wotod swiata calogo — a...

powieści nie mam
Cieniu?

Polaki piny, gwiazdy migocę,
czuła już za jesienną gołą,
bliżej, bliżej

At ja odpowiedzi nie mam.

Cieniu?

Jemu Chryście - ratuj' brzołwego
człowieka.

Jemu Chryście bardzo stółki bozi
człowieczce - znający matki i Mary
i Magdaleny Szwajcy i pojrzeniem
swojem.

Wieleś wieściad - czyś ciut tak wiele
ty młody

Polakny Dymnie, stółki Dymnie,
piednem chorem Dymnie
podobny! —

17

O czemuś to mówić miałam?

O tej o miłości.

O tej, w której wymiarowej, wyte-
sknionej oczekiwanej miłości,
która przepala - aż do
najbardziej najtajniejszej nitki
okrywanego organizmu całego.

O tej miłości, o której wolno
śnić, przeżywać, kł. wymalować
wygrać wyrażać wolno,
O której się pisze sonety,
zadaje takie całe -

- a której się nie ma!

O funkcji przeżywania, o
ekstazy chorobliwej, o
orgie rozpasu a

miłości nie ma,
wymysły, wydzwinki,
zmysłowość
na mędractwo!

Moje stołkie anioły: rożne
rożne dźwięki,

Moje kępnice do kępnicy pości
dżabowic: męczyżni —

Robcie coś się wam żywnie
podobna; padając sobie w
objęcia, uśmiewając się, prze-
klinając, i nawołując w naj-
wyższej tonie

ach, głupecy, głupecy, nie
tyle nawet przeklini ile oddy-
namy i żyjemy —

Robcie coś wam podobna,
robo nam

A świat się potoczny rozwija

U pomysłów, że ludzkie ołtarze
tych ordynarnych aspektów fizy-
cznych. Szaleć z radością.
Witli l'affaire.

13

Och - gdybyśmy mogła z woskować
jakoś takimi w tej sobie i cieniu
światu.

Sobie bym wfaściwie mogła, lecz
światu - nie - więc dla tego sa-
na tym świecie żyć - czy też po-
prawniej żyć - w owym strum-
piecra-ty, takie zniszczenia świat-
cie.

Oto freść naszego romanu z ca-
łym światem, z całą ludzkością,
z całym społeczeństwem, z całą
wszechpotęgą życia, kłamstwa,
istnienia.

Omi, ja, był... fii! fii! fii!
A po wot temu, a po wot temu
nieodgadniona, niepokonana próba.
Ta jedyna mi imponuje
Ta jedyna

Yr mię ta rozciągłość bez wy-

nu, bez kóica i počatku.
A najo'miśny umyśle ludzkim
rali wymyślić coś postobaczo?
A jakie są przy tem trawne
i śmiejące groby ludzkie,
katakumby wawozne świsłoczych
istnieniom.

Coś się odenmie należy świata?
Co? mówcie mi bo ja nie wiem.
Brałam moje duszę, moje serce,
rozkierpiałam je na cześci na oku-
chy i rzucałam. Gdzie to
pałado - nie wiem - wien bym
je rzucałam, a skupiałam tak,
bo myślałam, że tak trzeba.
Bo moja dusza przełaziła się z
mnie, a do kogoś mi wiódłam
wiele czego - więc te moje
ciężkie dusze brałam - na cześci

13.
czapka, aby ję wzięć
było: siadam; sładam
jak to kciow na wiosnę - może
mi się zdawało, że kiedyś kciow
nadejdzie.

Duszo moja, serce moje - wra-
ty nie dla mnie istniały wśród
świata?

Cie dla mnie? - Chciał być
odnajdywać siebie pośród
i co mi robić z tym ta dusza
i to serce zatracała wśród świat-
ła?

Chciałam dookoła jak pra-
niczne ziarno czuła wiosny
I ty kto kiedy rośnie nie
chciało - polewałam na gorącym
mi ziemi. |

1
Najlepiej lubię ludzi ży-
wych, potem starców,
potem dzieci.

Najmniej ~~lubię~~ te codzienną
partię, którą wypchane są
wszystkie uliczki świata...

Bo ci żywi łęczący - właściwie
są z jednej ręki z jednej konwulsi
do drugiej prunowat, stający
gdzieś tam na dno spadają,
- dzieci - ledwie ciepły wydech
z nad podłogi - a podoba -
ta skroń, pęczak, ciśnie ~~te~~
wszystkich zakłach, uciska
na wszystkich meblach, stopy
są wargi, wargi, wargi
długo...

O ty łotko ludzka!

Cóż za piękne spodczuw stę-
żne blazniostwo!

20

Che mieć mnie raz wolno
być tuż tuż nad czołwikiem
i nośić pomaranie na ciele
i zgóry patrzeć na myślawy,
które ma obawy, czego to
mnie potrzeba — wódcę warad
do własnej skóry, tak
treba, tak jest „nackciwie”
che choć tak raz matypru
stać być naiwnym.
Och naiwności moja! na wieg
tobie kasnyca!

A ja jestem z jednej gliny,
z jednej gliny, ... z jednej gliny...
A nie?

O to nie, nie, tylko nerwy, nad
nerwy, grafomanja

A noc cicha, a noc głucho,
niekt nie widzi, niekt nie słucha...

Dobreby mi się zniosło na świe-
cie, gdyby...

Ole trzeba mi gdy zabiję w sobie
jakiegoś kowika ducha...
Bo potem ten trup przychodzi
i mści się...

---

20 ~~XIV~~ ^{XII} Znowu się ode mnie świat
samotności okwiera. Wchodzi w wy-
soki, aż pod niebo sięgające wężow-
one za każdym krokiem moim raz
ciśnięcie się, wężowe, ramykające
mię i okrucieństwo mego. Dzwoni
mi, przedstawia mi duszę?
Czeka mnie tylko idzie coś, co
bezdzielnym głosem powstaje
gdzieś wczoraj poranne słowa.
Dusza się w tej chwili! Chwała
jakoś - a o'mnie chyba epiz-
mie na mnie. Ole nie ta o'mnie

21

porozumiwa, strachna, ni'czeg
ca — Ta miwa sama, w'o'nie
ukryta — Wajstraznijsza ze smutni.

Spleen.

22 / Grudnia 904.

Kropki kieda jiszniwego padaję
Kromotki ziemie, na białym, błotnistym alie
Widna pro obocznej srogozian
Jak by różnica pro czarnego pamiotki
Ciche... samotne... ciche... berustanie.
Kienowu zię dmy, ośady, wilgocię
nasigłte mgły...
Młotki o smutku, prawda i dźwięki.
Ciche... ciche kropki... samotne —
Kieda kropki...
Otwieram nam głowę i nagi stowiu
pełne — iść nie chce, a głowa
przewrócić nie chce —

Stylis ię przynykaję powieki...
Chto co w sercu kucado drumiado...
Toco w sercu głodnem biędo echem
I same spowitę ię mgły...
Mgły... sm... krople śladu...
smutku....

Na dzień samego serca rozgada się
nada...

Bóć, jak we mnie strado!

Bóć, jak we mnie strado!

Of ziemie krasna, rozawoda

I nie ma burz... wickońs uci
ma... nie ma huraganów....

Grzyknie niebo... obrotów za-
brakto na niebie... cada ich ja-
tęże porady strasę jęsenie
bezbarwne chmury...

Klap... klap... klap... klap...

Wszystko... iść... za drugę...

Klap... klap... klap... klap...

Przeprókciu' po ulicy same
jak, jaka kamiczka mawa.
- Bylam kiedyś' młodo, rozednia
na, głosu...

Bylam kiedyś' cynam, wiesz co
Bylam kiedyś' bardzo młodo
na...

Wstępną ^{pr} nad siebie wycożadam
nec i wtozy swadam e dowy,
a, ci mnie ból ka przed, za gady
dławić... więc kryczadam, kry
czadam... żeby same młodo
krycząc' młodo...

Teraz se oknem dener wry
młodo spadać jego krople
po szklanej szybie, ściekają po
dach - i stępieni słoneczkami
spadają po tym...

Klap... klap... klap...

a młodo i tak...

23/11

Чт. биръ крокъ въсѣтло...

Gospatya ruz, we mnie myśl; i bierni...
 Cies'n' ta jenna, tam druga - tam
 jeszcze inna. Cies'n' przez grupkę ludz.
 skromną, cies'n' przez grupkę ludzk.
 wspaniałą.

It was large, it was good.

Tam na górze nóż... Tam brzech
puszy - dzieci po dniu szkół zapy-
tany jadownicy kartoflami....
Tam w młazie dzieci niewidowne,
otwie tamu malym dzieciom tej
jad przesładować. zagady...

Albala

Stak sobie myśli, - czy to aż
wysłatkę mi kłótni, co ci miodu
o miłych ludzich o miłych
wzrostach.

Bo czeż, u licha u nas, u
nas takie wyrostło niakre.
Takie ci to jóbies' z samych
nóg, z samych szmata, z samych
żłobów ulepione...

Takie ci to wyrostło u mnie
śm wykepane, a na ręce
kręce...

Bo ci łosiwy, a ty czemu
nie masz łosi nad nami?

Bogaci tam wyprawny, — a ty
ci żłobu na drugiem miejscu to
idzie a idzie, a nikt opeć
się, jemu nie more.

Wiż to łospić, narodzenia pań
go i wiż to, i łoberek mój
jesus i ciek w uciebie łospić.
I tego to radowanie się, uciebie
wszystkiem łospić i łospić
i łospić. — A naby nam co?

Jak brode nas spedzi ty te
oprostniki - jak brode ne
ries'. - Nagony cale nas wre't'
w skrynice pakuję -

25to Nie truba, nie truba, nie
truba ....

Przychodzę tacy ze świata, co mi
pociechy w nocy kładę:

Moim: uciér się - masz przeka po
nad sobą niebo, - rozkurkuj kwiaty
na wiosnę

Chorim ci szukają w moim sercu
mówiący chających śladów; każę mi ty
wstać i kłówać i wycinać światy.

Chcę i tacy, którzy chcą bym z innymi
spotem do nocy wspaniałej zaciągnę
iżdale tylko patrzyła przed siebie,
a z życia i wewnętrznego co daje
światła się, światła....

Se inni...

Co mi tu wreszcie do usz
wzrostkich.

Oz. byli, kędy — a i ja jestem.
Ja z całego w mojej duszy sawar
tym odnie tem, z niepowinnośc całego,
jedna niewymownego zółu.

Taka też, ota jak Ixiś gdownę
na piecisi Kōoniz i Thau.
Tama, eta sama... tego Thauia
Stuchau...

Jak to spraczenie cłko chodzie
na wixty czy na jakie fiły.
Gdzie mi pōjdziasz rockodany
exabata lub tyce, kłōve adyż
iż zabawiasz w dany gōwpotę
Chōwie o niej, bryczę, czepe,
a ona jest, jest, jest,
Zadownia bez najnniejiego
Kouca.

6/5 1813. 13 Melancholia.

Kotyśaty się, kolebady łopielę,
Aż rawaady się worytkie nadeunę,
Cate moje nabyły weckę.
Szwabto wady - ^{pozycy} ~~konstancy~~ uoc ciemny.

A do barwera baskuie trapyty
A do dury do poleu się wady,
A do myśli - odmgtem nitepity.
Tawie moje ^{jasne} wady skazy, wady.

Karytko ^{już} przeje góris' lery rucome
Karytko ^{już} - pyśiwy pokryw
Karytko dobre - w przepaście strone
Karytko moje - jak' sea dogrywa.

Chm'ja dxiś' do rycia malery,
Chm'ja dxiś' do cymu ochotna
Togrebona w fumanie góris' lery,
Jako dal mistonidrona, samotna.

obeide sraty, —

Stoby mę z ziemie s'edzone, a
ziemia dookola mieniąca, swaroka.
Ani s'iz rozknuży, ani ciedniej po-
pyje, ani światu zapożycie...
Stoi przedemne biadoliczy — orbi-
ty czarne ku mnie sklonowal,
a z nich wyspływaję jedyna z
obroży, nieci ciemnie, wół'kucie
pajęce i splataję mnie...

O! z tej biadaj swarowy i z tej
mieszkomej postaci, zotępyje na
mnie ciemie i przykrywaję mnie
całe. —

~~Wmian~~ Ginę s'owien, ginę s'owien,
ginę weseln i radości wroclkiej.
Ginę s'owien, wroclkiej, wroclkiej, wroclkiej,
co miedzi (nie) światu s'iz c'edem.
O! on — smutek, na moich ramionach
kładzie s'owien, c'edem, c'edem,
vce. —

25.

Jy lko już poranny mimi, a wesele
mnie ciekę —

- Chciałabym iść, od cięgo brędz - Tam
w dal, tam w dziat, w życie, w
gwaone życie —

Chciałabym ciece moji w górę podru-
cić, — moji rozpalone, rozżarone
ciece...

Chciałabym myśł, iak wybuchcego
orta w przestworie ciębie...

Chciałabym śmiech mój, iak more
szerokę rozlać gale...

Chciałabym srogość, łos, życie
* pełne nabrać ciekę i pić, pić...

Chciałabym...

ctek nie...

Śpij męch poranny dzień upojenie.
O! takie z kwiaty łosy, upoche
nej starunki, kłoda dżięc dżę.
mę przesunie po mnu ciekę, a

27

Paść mnie! Paść! Paść!
Zostawij ci wszystko: świat,
skorzęcie, wesela, stawa, Kochanie
wielkie — zostawij — tylko mnie
paść!

Paść — ja i tak daleko nie odjeżdżę
od ciebie, widziałem możliwą ziemię
nasypaną łokotami — ja pa nią będę
wziął o tem.

Tylko mnie paść — swoje ramię
zabieraj; mi wielkie siły — a
spożycie twoich otwartych kłębów
pój cię duszę moją —

Och paść — otem zarządza ciębie
najwięcej na ziemi ciębie; otem wzy-
waj tyle przykroć była do
swojego wywołania. Tyle ci dajam
wofierez, tuteż ci pozwoliste
bólu czerpać z siebie. —

~~Tyle ci daję. Tyle ci daję.~~

Byłoby mi bardzo miło
zawitać do Państwa —

Presc' morte —

Hamiona jago & wykaz s'ich jennere
wsparty s'ich na umie - a jago brada
brada niernichoma nadumung stoi -
Smutka - zabies' ty i'ciu ?
Oj ja & tobe taka o'czobrenie z'astoiu

1871 Do Swigtha' bigam xoxwaxox

^{samouia}
Ole d'wigtynie ~~zapałyty~~ ^{w nicie i zapałyty} w ziemi
Konaty stawa, tej cary świat
konajmy.

Mmeira, ginec - Anomalia peder.

Lecinum fetakium Ku ex *cryptum*
wysokum

Hej! ku najwyższemu skarżącemu
z szanowaniem
Czołemu
Pracuję,

~~Chyba~~ Et jím rovníady stopkaidy
 w sumamie roorkiu
 Et jím rovníady iz góxiés' Podnem
 Kolem —

Ty lko ziemi rostady padoly
 Ty lko ziemi ciemiasci rostady
~~Opie krotatdy zlatyjs' jura na unie~~
~~amidy...~~
 y

18/1

Ży Pocz zycie idę - maślowe okala
nimie more

Cz Ton podomna niernana, uciegła
.. Cłachodaki was - perlewaraj's zię pęł
Perlewaraj's zię bez miernie, bez przesze
A Tde przed siebie...

- Kypedwaraj's jechuara drugie
obary

Zycia, sőtuoici byta...

C przed moim wrookiem,
A przed s'władkiem uciekającym
niemem

Gortacera's swoji parwy: kartały.

Chyba i' rucali siew

Do strachu zycia

Do "Kugiej niernanej" strachu

A czy mieli otwarte a ciemne,
 A światła mieli za sobą

Przucali się

Własne rozdarte na drugą stronę
 - a przekładły dzień

I na zegarek życia - wybiłady godzinę
 A wreszcie światno wschodziło

Także my oglądać pola i tany
 Także my maksymę nie maksymę Kuria

A przed nami zakurtały ekspedycje
 Kuria żywą wschodził ramieniem

Siem...

Gdzieś wy, gdzieś cie
 Siemcy - nasiona

Gdzieś pamięć nasza lery
 Pogrzebiona -

Gdzieś wy siemcy odległość
 Ciemna?

7
Cz przez veryma nam wschodzą
W krasnych purpurach się taje
Krasną kłóję namacronie owde...

...Czabiz nadcięż godziła
Upogniona, crebana,
Wtęskująca, Kochana,
Godziła - w której miał wytrwać
twarz swej? -

- Czabiz nie grało słońce zbyt
i spiesznie?

Zabiz nie śmiecilo ~~śmiecilo~~ dawania
wreszcie?

--- Gdzieś po

Biatē, caduam kole s kēzājcepošā^{va}
 -cā na stropie nieba jāvēce gora^{va}
 gronmice
 Jāz s'mēzjotē drogē, samotua, jāko

4/10 905.

Gdy się jest w takich warunkach ży-
cia, że te rzeczy: ^utrudność, ^utrudność, ^utrudność, - gdy starasz
się ludzi, którzy się gnieją, na
wzrostku strony starości, drżąc,
a ty w dodatku ich małość widzisz
- jedyną radą starać się poornie
miejmy od ~~tego~~ oboczenia całego,
w sobie się tyle wyrabiac, aby
po nad koniom wlecieć, od-
bicie od nikłych kowadziery
czyja, koza uciskająca wybit-
ność. +

11/11 Dobre nam rosną! Zaskumieły
bure,

Stierż - wloocydy buraganów piśni
I mieme tożel spienidy się kowu

Jeak

Foots

Tętnie odległy ściany dawnej
ciśnię

Świat się otworzył niepokojony
wielki

Świat się otworzył ~~cały - ma~~
~~kontakt~~

12/- Gdybym nie była ze wszystkimi choroba
nagłymi, które przeżywałam co dzień, co godzinie
-ubiłabym ogromny posilek smutku, przy
gnębienia, uwstydzenia. - Wybrałam ten
tak i dojrzałam, że się wyprużę ciężkie kroki
- o pora tam nie mam nic wykazać!

25/II.

14

Oni mają odwagę narodzić!

Oni mają odwagę!

Stanęło w swym pochodzie,

Stanęło, skruszało, odwróciło!...

Już czoło śmięło się ci Łocy,

A popiół szary, zasłodził

A zakłamała ręką wsty!

A słowa w uszach kłują!

Tylko cienie napłyły

Tylko grochy i strachy

Nad sobą są!

A myślenie mędrze, skądś

Do bóla i bóla i z niemi

I kona w swym pochodzie!

Oni mają odwagę narodzić,

Oni mają odwagę!

Hej jętko nie dźwięk pora,

Hej jętko imi przyboda -

Dehanni Ikwiguz Wasnyui
Iwrat caty.

Przemiłi Dzięgiu prawemu
~~waszyj~~ ~~ci~~ ~~z~~ ~~szanowni~~ pościemi
groś imiady!

Spiew pojcie z konca do konca
Czyni stalowy rozpal,
I z samego konu stoisce
Dobry innati!

44. by się bór nawadze.
 y dżużer w porokce,

Ok, nad to twój sklep
Przebiega.

3/7 Hstryka, obydliwie talere jist
partynosc - jednake, gdy sie po
partamisci - ani sie nie robi
nie moze, ani sie nie ma, ani
sie takze nie ma pewnosci ziczej.

21/5

A z dnu - nowy zapada siew...
Z podziemi i dnie cichych - a głośniejszych,
Ze świątecznych wien - co sercem od pro-

czątki ¹⁵⁰ miotają

X przenajświętszych, świętych, jedynych
wien.

Ach kiedyś nadjdzie chwila?

21/XII

15

^{piękniejsza}
A nadoboczenie życia chwila,
Gdy się ciśnie targa pięta,
Gdy przed oczyma żywa stała
Śwoboda i wiara!

A nadoboczenie Takie serce
Co ma się i dnie w krowej nocy
Oka proch się wstaje, byle miły
^{z dółki}
Amerykański spasty oddać w ręce?

A już najwęższa taka zita
 która wlepta wina ^{przebiega}
~~Widzi daleko, patrzy szeroko~~
 Jak fala pływie.
 W sercu pomyśle, bytany kawał
 Sławy i tyje.

~~A najbiedniejsza miedza oś
 W tej ~~przebiega~~ ^{przebiega}
 Widzi daleko, patrzy szeroko
 Jak fala pływie.~~

A fala pływie i potok kory
 A najbiedniejsza miedza oś
 W każdej godzinie
 Patrzy daleko, widzi szeroko
 Jak fala pływie.

Kiedy najtwardsze promyśla głą - Wraci wodzie
 A gdy kora, i moc cwa krawa - To wszystka
 fala.

30/5 905.

Jestem z tych, którzy żyć nie potrafią
i jestem z tych, którzy nie żyją,
tych żyć nie potrafią.

Jestem we wszechświecie całym i
duym całym sobą, ale nie jest
taferi, która wszechświat ogła-
sam w sobie.

Jestem myślą zabrańca z duchami
największymi, jestem, która
jest, jaż się zdoła i a nuni isé...
Jestem, która na matostki
patrzy nieśmiertelnych i widać
ji...

Jestem, która żyje życiem pe-
nem, życiem ludzi weryfikacji.
- i jestem najsamotniejszą
na świecie.

Gdy się nademnę ranną wstę-
 kę - świat się zakochuje
 dla mnie. A ja przecież nigdy
 nie świata, który ^{nie}istnieje, może
 wdać w siebie...

Nie zostawię ciemni potomstwa,
 a moje myśli skryję się w nim
 w głębi ciemni...

Stang się podobnie wspomnie-
 mien ~~ja cię~~ -

Gdybyśmy wybierali może wpa-
 sów miśmielniców a na-
 głośni smierci - byś badabym
 to ostentem.

Nada by odebrał przed odemnie,
 a przy do mojego toxa przy-
 chodziłby strach...

Tę miadabym czejnie i jorem
 klime oko.

15/5 Crypt. fam. "Camelrooc" Lindberg.
23/5

Готаргане слуху хусіа міда жаю...
 а гды іх з маінаго бргу хусіа ут-
 раі ходоуа: - оаолонь. Лобаскуе
 Іврат, упрхуе гісторіе, охуаіа беоіа
 н сераах будаііа. Граданаіа іуі
 мі сааааа зааааа. - По са тоа,
 іак зааааа оаіа іх беоіа: іаааа,
 маіааа, міакоіааа. Іу міааа
 о міа - хууаіаіа іа.

Rozrzucone po świecie kęsy: my,
iśi ołowiane, ale one, jak i te
skryte w połowkach musiel na
dnie morskiem - wytworzone
z choroby i wym, anormalnym.

20/7 Стой передъ извѣстными крив.
той поросленны... Термическая, ок.
па, микроциркуляція етд....

35

et istnienie potażyane, zamask.
et smutek po ziemi chodzą i będą
niem swoim wieje tam, owolnie.
et wszystko to sermicie ma
w ciotki... et oższekko kade
taka miedziowienie wielka w sobie.
et istnienie karyne się i kocię
i niewidome...

15
23/p Brak mi si na to by być
ciężko przedstawiać w kramie; miedzi
niechajmy. Wamowanie, dogadywanie,
Głębokość miedziowienia - zamęcza.

26/p Brak.

Dusza moja - Kamienne brzocho
Gdzieś nad wielką wystawianą wodę...
Pustynia wokół - bez prądu
Sucha, sucha, sucha, sucha
Ic. Wicher jino zamęcza.
Za wielką, dużą w dnie sfery.

La mickrem lesy u zawiji...

Ch x sworzysto mienne stoi

Lawarte k' mienne wrota

Lawarte k' mienne bramy...

Ch brater po siakhach huk

Ch mosty gale podnosi,

Ch z bal tych gory to budasi,

Tej wysoki, wysoki gory,

Chko s'chrysk'e s'p'nie,

Jako orokysto g'ebani...

Sworzysto mienne korychadzi

S'chrysk'e d'nia!

Lapali to s'z stonice na m'ebie

Czerwone s'z

Lapali to s'z stonice nachodnie

Co z k'ieniz i'g'ma s'z g'adnie

Co m'ieniz do j'nt'a porusza.

Ch strach

Ch i'nt'a

Ch xal

podniosła wody, zbiera 36
Tucznity z gal
Ciepasty, ~~z~~ smięty ~~z~~
- States' nam na drodze

Kamieniny
States' nam kamien na drodze
Patrzyłeś senne
jako do ~~oko~~ ci podchodzę,
jako ci stopy całe
Ja morda srebrna gale
States' po drodze kamienia

Marlwy a sady,
Cz my ci ~~można~~ w ramieniu
Tatowane stłuki galary -
Cz my ci mioty ~~z~~ doby ere
Ciepokie gale...

Cz jako wstępie, ~~z~~ ~~gale~~
sprężone
ochotyady ię ac wore ~~z~~
ochotyady ię ~~z~~ ~~gale~~ w
wielosach ~~z~~ ~~gale~~.

cz strach

cz sta

cz zół

Poriaty od koch fal

Od koch fal - jako wielka

Poriaty kiesz.

Lebraty sity; lebraty wodne koty;

I kintych piew lebraty siciami
wysokie

Lebraty piew lebraty kintych
kintych

Lebraty durny niechów budy
cyet niechowy

Lebraty cyet niechów; gronów
straszny głoś

I ku sworzykornu sady by
nieś smiętny ciós...

A on tam stał - jak martwy
jak! - wrota

Zawarte mied i brany i wrota

37

Chwała kuwa - wieszcz
Nikcz; jak muryka grady;
~~On w wie ramiona unioś~~

Grady wie —

Of samek stał tak mroźny jak
wesoła —
Zakady jego sale, kotow
Namięta mu.

29/5 Upodobać się - walcu z życiem
z tem co ono już dało, — proci
nowe życie światu. —

Jeż różnie cierpienia: kadeśliwie,
gębkie, miedulone, prulotus,
xxx siła, powierchowane, sta
cucie i dla innych.
O jaku pędzący się, płotcy

Ole mnych wśaone ciępienia męj.
Ole prawdyne ciępienie jst tyłko
ole siebie. —

Ole takie ciępienia co jak pśaone
odwijają dury. Pśaone się kdesiun-
je, krraca, dołeca.

Ole ciępienia, które jak polip
wzrasta, się i wstaje w dury.

I chyby wyjść dury - aby ciępienie
nie ukrócić.

Ole myśl w bolesnej głosie ludzkiej
jak nazione kiedkujce na wronę.
I ze zdumieniem patrz, jak te
myśli rosne, rosne, i w dławie,
nieśfortkane przemieniają się
w ślony.

Olek gdybyś zdrowa być mogła!
Pasy świat wśak pśedemne okazy.

38
tem stoi, a ja ze o'wata
tego wida tylko orawie miedzi
ry, w kt. są miedzi o'cypienia
i bole ....

(Gdy jestem sama cecypienia
moje przybiera je głęboko formę
wtem jak, o'la czego cecypiz.
Gdy jestem z najbliższymi, cecypiz,
że nie jestem w stanie z cała
dokładnościś doświadczyć moich przeżyć
wre — nie poznaję mnie.
Gdy jestem z innymi ludźmi,
to przed tymi ludźmi mam z sobą
poczucie — ale czuję, że na tle
mojego życia wypalają się
są pewnie smutne strony
mojego istnienia. —

Oż rozmaite rodzaje szkodliwych
za choroba jestem z moimi

14/05 (Pravoslavie w Warszawie).

O wy, którzy myślicie jak stać kwadrat
brykarscy,

O wy, którzy serce waszemu
wybuchają

O wy - którzy czynicie - jakobyście
obtrzymali

Ny możemy nie wyklinać się.

I nie skłócić się z wami do końca
Czai swoim swoim gośćmi i
sami słowami moimi.

Kiedy z wami idę i leczę - widzę
coś - gdy do mnie dobiegnie
z wami wózek i kłopoty - i
dalej idę - i tam taka
próba!

Chername mironu.

Et ja rade, ja kresylen
Ze to w moim domu.

^{cadre}
I ja nie dam w ludzkim
N exorstickie ludskie stonie
Tych najwiekszych skarbów moich
~~I nie dam w ludzkim stonie.~~

~~W ludzkim stonie!~~
W ludzkim stonie!

Ożewadam Francji,
Wpływadam słońcu kwiaty
I mojej samotności,
Ożewadam sercem moim
I domem i miłości!

~~I skarb swój do domu~~

12/

My friend & brother in Christ

Proctosus nicosii

A week or two choice,

47

Heineke ranzzone dric

grievance like none

It will be well known, I suppose

Wtedy goy tu na zamkucego twa

Garnia proxima Swrat.

Wtedy, gdy z bar, gdy z archiw

Na mielo rokovie pomsta, i srad

Włody jęzorek pięć w. ludz.

Присајона, бела сева

Lapoda simet:

Each wheel.

2. 10. 18. Kanych praby loz' z me
z nashchymy vst

1 1/2 najstobornij crtena
njednomych wiskow, - 1/2 samej
dusany

Chloroceryx crepuscula *Lawrence*

~~Pennell's and Clark's~~

Yakko stolowa, miserban ana wa

Parasit' rokuschoke!

szerskiego świata nie de i'
radości, 92

2 przepastnych, niebożonych
dławił

2 miedzożytych sekretów
Lapao Upaia ciw...

2 Pace, cztowierg, miedony
kuntuz, ptaek!

2 by w zielek ustrojona cie
mio

2 by we wrelkie stworzenia
brameine morte
ptaek!

2 egzrytaj i skowyc i
voj z wiekiedgo b'lu

2 o promie opzane kryje

2 z miedoi na ciebie padacie

I have been very
 busy with my work
 but I have not
 been able to
 write to you
 for some time
 I am very
 sorry about
 this
 I hope you
 are well
 I am
 your
 friend
 J. M. W.

Gracioso wy?

Oto reunion stekronjch
miljony!

Ото восточней, ото Фрунз
распакуешь
more

Украинская симфония (?)

Hybridization in man

Ах! развѣстному на мѣдѣ
Созвукъ струнъ моихъ свѣдѣтъ!

~~Amici~~ ^{protopoli} pyrie protopoli
istruente!

Jam wspanie wam się uroczliwie
 polecam.

Of the province! 1st and 2^d

49
~~rezygnacji~~ nicosi ofiarę,
~~spadkiewicz~~ się wrota!

I tu nam nie masz już dęgi
I was już nie ma.

Sta przysięgę wroga darsz moją
przekład, słotona!

~~Wszystkie granice! Ostan~~
~~pod stożką ziemie!~~

Przedem przetrzą; pod stożką
Po ziemie spłakana, zbalowa,
Waleczna skłębienie rojonego
nieba bafes
A we mnie żyje, wrota i
Tajemnie chleba!

Padaj! A nicosi sława
się wrota!

I jure nigdy? Jure nigdzie?
Jure wogotko skowronie?
Krack! Krack! Ktoś uad
Imiercis ten k Takac ^{nigdzie} bode!

Badošć, bal, žgic. i' šmedć
 do jedno nadržć.
 O'ioć nadržć, ^{nadržć} ~~na~~ craky me
 umćcone!

Je's'is' gorenau on Fawcetta,
Greek Lib' premiere!

сѣхъ въ предѣлахъ - въ сѣхъ въ
въ сѣхъ въ

А жёны конясы - то помереть бы!

A wonderful book every day
in medicine!

Padbren! 'Mwore' ofwarfy elz
mota!

Give me this reward

me siebie 45
jako z białym nimbem do
przedni materijnej
~~wyższa~~ Ostateczna wczeki!

z przystępnej górnicy
Wachodzą cienie, i nieunikniony
na szerokich niwie
Kształtu swego wce otwarte,
miejscu swoje

Pod ręką nicosi otwarte są
wrota

Drzewa są śmieszne

Tematy

1) Kobieta pragnie miłości
bądź ja mąż - lecz nie on
mi towarzyszy - innego kocha
(Dramat).

2) Dla czego nie lubię chęć
stojącego (rozkosa).

3) Życie narodził się artysta
(opowiadanie).

4) Historja młodego Dżiękła.
[Dżiękło ma świat nadnaturalny
bajki i wierzenia religijne w sobie,
stwierdzenie ma kłó, kłótalne, gwałtowne].

5) Historja młodego Dżiękła, ^{Dżiękła}
wzrasta z kłóty / mojej własnej i kłóty
lewej i jej / kłóty wrażliwa, niewinna

w drobiazgał egzotyku, w rzeczach wie-
 kich i wolna do powzięcia i zapoczątkowania; era
 kaja się stawać, których nie ma, — odnaj-
 dująca wśród nich wiele; stworzone stro-
 ny medalu. Natura, kt. nie może ra-
 dować się reorganizacją, które już sze-
 wają z przynajmniej jednym fantasty-
 cznym marnością. — Chciałoby być bio-
 grafia. Ewangelia. — Wreszcie warunki
 przychodzące ze świata — stałe ślady
 roztwarzają.

6) Klareta R. Zenda

Wzrostu i siły

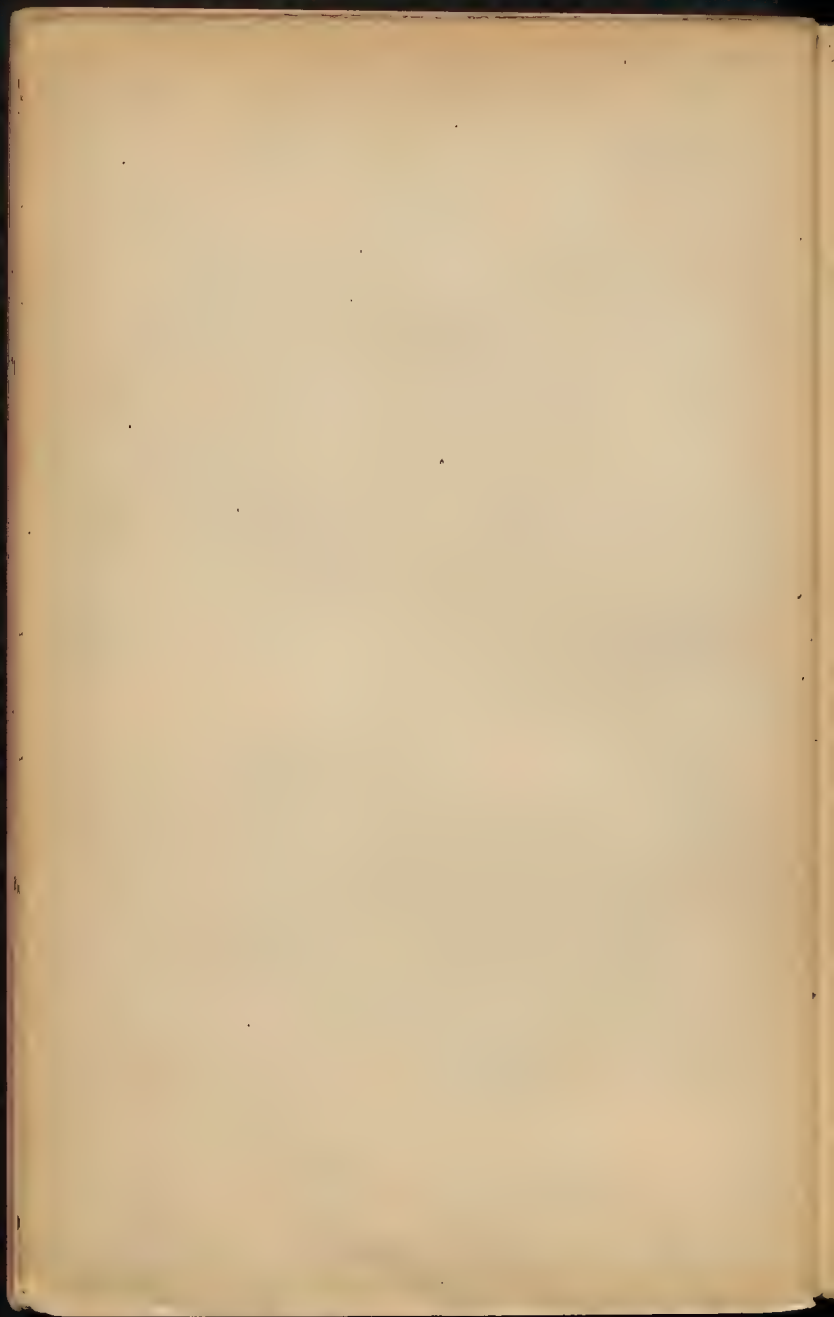
Stwierdzenie

nieśmiertelność

przekazanie

trapienia ludzkości.

50
30
30
30
40
30
40
40
60
330

Bibl. 12.18

